

[Per Stig Møller]

er præciseringen af, at arbejdsmarkedets parter skal spille en rolle, og at Arbejdsmiljørådet skal være med i samarbejdet omkring udarbejdelsen af handlingsplanen.

Jeg må sige, at det undrer mig, at Socialdemokratiet kan have den indstilling. Og jeg skal igen minde om, at LO altså så sent som i går aftes som optakt til denne debat har sagt, at nu må vi prioritere, at parterne direkte involveres sammen med Arbejdstilsynet.

Jeg konstaterer, at arbejdsmarkedets parter interesserer altså varetages af Venstre og De Konservative og ikke af Socialdemokratiet, eftersom de ikke kan stemme for vores dagsordensforslag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er en helt forvrænget fremstilling, som hr. Per Stig Møller her forsøger at give fra Folketingets talerstol. Det er sådan, at vi i dag politisk behandler, hvad Folketinget og regeringen vil på arbejdsmiljøområdet, og så lægger vi vægt på at få de politiske tilkendegivelser og politiske signaler: I hvilken retning vi vil have at arbejdsmiljøvejen skal banes? Vi vil f.eks. have, at nogle af de 20 mia. kr., som knytter sig til arbejdsskader, til nedslidning, til udstødning osv., lægges over til det forebyggende arbejde. Det er vigtigt, at vi i det arbejde, der efterfølgende skal være om en handlingsplan, har klargjort: Hvad vil det politiske system? Hvad er det for signaler, vi vil give, når samarbejdet med arbejdsmarkedets parter etableres, foregår og fortsat skal foregå? Der er ikke tale om, at arbejdsmarkedets parter bliver nedtonet, og der er heller ikke tale om, at de bliver optonet. Der er tale om, at vi samarbejder om arbejdsmiljøudviklingen i dette land, hvor hver part har sin rolle. Sådan skal det være, og sådan skal det blive ved med at være. Det var den ene bemærkning.

Den anden bemærkning er til denne mystik, som fru Charlotte Antonsen forsøger at skabe, om, at nye afgifter skal pålægges virksomhederne. Der er ikke tale om på nogen måde at lave nogle incitamenter, der vil medføre konkurrenceforværring. Der er tale om at lære virksomhederne at opføre sig ordentligt og anstændigt, når de indkøber varer og materialer. Når de tilrettelægger arbejdsprocedurer, skal det gøres på en sådan måde, at deres medarbejdere overlever og ikke bliver nedslidt og ud-

stødt og ikke skal have førtidspension og ikke skal belaste landets sygehuse. Det er det, der er tale om. Der er ikke tale om, at vi skal bebyrde virksomhederne med nye afgifter. Det, man kunne forestille sig, er med fantasi og inden for den økonomi, der er i dette – og det har regeringen faktisk gjort – at få lagt tingene om på en anden måde, så vi skaber et bedre arbejdsmiljø.

Til allersidst spørgsmålet om dagsorden eller ikke dagsorden. Hr. Tommy Dinesen vil godt give indtryk af, at når der nu ikke bliver vedtaget en dagsorden – ja, det ved vi jo selvfølgelig ikke om der gør – så sker der ikke noget. Den opfattelse er jo ikke rigtig. Det er klart tilkendegivet i redegørelsen, at vi udarbejder en handlingsplan. Det er allerede planlagt, og vi har en forventning om, at det handlingsplanarbejde bliver afsluttet i løbet af foråret. Med eller uden dagsorden vil det være tilkendegivet i de signaler og pejlemærker, der kommer fra denne debat, og som tager udgangspunkt i den redegørelse, vi diskuterede i formiddags. Sådan er det.

Formanden:

Det er altså fortsat sådan, at der er en meget lang række af korte bemærkninger efter en enkelt ordførers indlæg. Jeg synes, det er ved at være betænkeligt, at der bliver så mange på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Havde jeg ikke haft min gang i det her hus i 20 år, ville jeg nok være ked af det nu, men det er jeg ikke, for jeg ved jo, hvordan det er at spille opposition. For så skal man naturligvis fortolke hver eneste udtalelse fra et regeringsparti negativt, og det er jo det, hr. Per Stig Møller også gør i dag – hele tiden at anlægge den negative indfaldsvinkel på tingene.

Jeg vil godt gentage, at regeringens politik er, at virksomhedernes samlede omkostninger og konkurrenceevne ikke må forringes. Dette er regeringens politik ifølge regeringsgrundlaget. Det ændrer da ikke noget ved – og det må en forhenværende miljøminister vel kunne forstå – at man ligesom på miljøområdet har vedtaget afgifter, hvis provenu man så fører tilbage til virksomhederne for at sørge for, at afgifterne ikke er konkurrenceforvridende. Sådan